

Kupu-Kupu Bordir Ibu

Di kota Tasikmalaya nu
geulis, Puspa hirup jeung
indungna. Indung Puspa téh
pinter pisan ngabordir,
nyieun pola kembang jeung
kukupu anu endah dina
kaén.

Tina sagala rupa nu dijieun
ku indungna, Puspa paling
resep kana hiji mukena
bodas. Di dinya, aya
bordiran kukupu biru anu
matak waas, cicing dina sisi
leungeun. Ngaranna Sutra.

Saban peuting saméméh
saré, Puspa sok ngobrol
jeung Sutra. "Duh, Sutra,"
ceuk Puspa harita, "Lamun
seug urang bisa ngapung,
hayang ningali Tasikmalaya
ti luhur, néangan béstang
nu pangcaangna."

Wanci tengah peuting,
nalika Puspa geus tibra saré,
sadaya geus jempling.
Kukupu bordir Sutra
dumadakan hurung, cahaya
biru leutik ngageleser kaluar
tina benangna.

Sutra ngelayang alon-alon,
deukeutan ranjang Puspa.
Dina impian, Puspa karasa
aya nu ngagentak. Jirim
impian Puspa, siga
kalangkang, kaluar tina
ragana, mépengkolan leutik.

"Hayu, Puspa," sora Sutra
lemes, "Urang tingali
béntang téh." Puspa impian
tuluy diuk dina tonggong
Sutra. Maranéhna ngapung
ngaliwatan jandéla kamar nu
kabuka.

Ti luhur, Tasikmalaya
katingali éndah pisan.
Lampu-lampu jalan hurung
kawas bértang-béntang
leutik nu murag ka bumi.
Puspa ngacung, bungah
pisan ningali pamandangan
éta.

Maranéhna ngalayang
luhureun Masjid Agung
Tasikmalaya. Kubah bodasna
ngagurilap, katingali gagah
sanajan ti luhur. Puspa
ngarénghap, haténa pinuh
ku rasa syukur.

Wanci subuh mimiti datang.
Langit di wétan mimiti
beureum. "Geus waktuna
balik, Puspa," ceuk Sutra.
Maranéhna buru-buru
ngapung, jirim impian
Puspa balik deui kana
ragana.

Puspa hudang, manéhna
seuri leutik. Manéhna noél
mukena, Kukupu Sutra geus
aya deui dina tempatna,
tetep ngabordir kawas
saméméhna, tapi warnana
karasa leuwih caang.

